

Л. КУЧМА ВТРАТИВ ПІДТРИМКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО КОНГРЕСУ

Київ (Р. Р.). — Тут у суботу, 14-го січня, заступник голови партії Громадський Конгресс України (ГКУ) Олександр Лузан (ГКУ) Олександр Лузан, який раніше діловито підтримував Леоніда Кучму, тепер переходить в опозицію до Президента.

Координаційна рада партії ухвалила таке рішення з огляду на те, що Л. Кучма багато в чому відступає від своїх передвиборчих обіцянок, сказав О. Лузан. Наприклад, він обіцяв не вдаватися до шокової терапії в економіці, виступав за більшу самостійність регіонів і обіцяв забезпечити рівноправність громадян у мовній сфері. Та дії Президента розчарували ГКУ, який схилився до лівого центру соціал-демократичного спрямування.

За словами Лузана, ГКУ — партія твердих економічних прагматиків, які виступають проти штучної самоізоляції України та інших держав. Після недавнього громадянського інтеграції через злагоду народів, що відбувся у Москві, ГКУ готується до широкомасштабного збору підписів за проведення в Україні загальнонаціонального референдуму. У багатьох стоятих лише одне питання: Чи хочете ви об'єднання Білорусі, Казахстану, Росії та України в єдиний економічний, політичний і оборонний союз?

Міжнародний конгресс громадян „До інтеграції — через злагоду народів“ політичні коментатори називають найбільшою політичною подією в СНД наприкінці 1994 року. Конгресс відбувся з ініціативи низки політичних партій та організацій Росії, Білорусі, Казахстану і України. Та участь в ньому взяли політичні організації Азербайджану, Вірменії, Грузії, Молдови, Таджикистану і Латвії. Тому конгресс дістав офіційну назву „Чотири плути всі“.

Росію представляли 27 партій та організацій. Білорусь — вісім партій та парламентарна фракція „Білорусь“. Україну представляли шість політичних організацій „Громадянський Конгресс України“, Комуністична Партія України, Союз Промисловців і Підприємців, Товариство російської мови. Казахстан представляли чотири політичних організації. Були присутні на конгресі представники амбасад країн колишнього СРСР і багато представників державної влади Росії.

Учасники конгресу заявили про намір відновити ССР в іншому вигляді. Вони пропонують зблизити держави економічно, політично, а також в оборонній сфері, при чому держави мають зберегти суверенітет. Без політичного зближення, економічні угоди не будуть працювати, а без військового зближення — неможливо буде зупинити розпад армії. Біловезьку угоду засуджено в різкій формі, оскільки вона привела до розриву зв'язків і глибока криза вразила всі регіони колишнього СРСР. На думку учасників конгресу, тільки нове об'єднання зможе врятувати народи. Тоді ж було ухвалено рішення провести на території України, Росії, Білорусі і Казахстану політичну акцію „Чотири плути всі“, створивши ініціативні групи для збору підписів за проведення референдумів щодо економічної, політичної і оборонної інтеграції.

Такі групи створені і діють. В Україні до ініціативної групи увійшли: голова партії „Громадянський Конгресс України“ Олександр Базилук, секретар політичного виконкому СПУ Сергій Кияшко, генеральний директор фірми „Політ“, член ГКУ Володимир Авраменко та представник Союзу Промисловців і Підприємців України Микола Івахненко.

РЕФОРМУЮТЬ ТЕЛЕВІЗІЮ І РАДІОМОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 11-го січня, газета „Всесукарніс Ведомості“ надрукувала інтерв'ю з головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України Зіновієм Куликом.

Президент України Леонід Кучма підписав указ про створення цього комітету 3-го січня, призначивши його головою З. Кулика, якого сам недавно звільнив з посту віцепрезидента Укртелерадіокомпанії.

З. Кулик 6-го січня дав свою першу пресову конференцію, повідомивши, що головне завдання комітету — сприяти програмі економічних реформ в Україні і формувати національний телевізійний простір. За словами Кулика, його призначенню передували неофіційні контакти з програмою щодо шляхів подальшого розвитку українського телебачення і радіо.

Президенти Л. Кучми було запропоновано кілька варіантів, серед яких був і проєкт З. Кулика, який сподобався Президенту. Сподобався сам його проєкт програми.

Новостворений Комітет телебачення і радіомовлення є органом виконавчої влади. Він не формуватиме телевізійні канали, не втручатиметься у програмну політику, не редагуватиме випуски новин. Все це належить до обов'язків Національної телекомпанії, а комітет формуватиме державне замовлення телебачення. Кулик також повідомив, що через брак грошей, російська телекомпанія „Останкіно“, можливо, надалі готуватиме для країн близький зарубіжжя некомерційний, безрекламний блок передач на шість годин. Гроші, зароблені Національною телекомпанією залишатимуться у її розпорядженні, а Держтелерадіокомітет лише контролюватиме, щоб вони використовувалися за призначенням, скажімо, на ре-

монт приміщень чи закуп апаратури. Держава зможе фінансувати лише 40-60 відсотків телевізійних програм для двох державних каналів, зокрема освітніх, мистецьких і програм для дітей.

Кулик переконав, що на українське телебачення реорганізація вплине позитивно. Зліквідована указом Президента Укртелерадіокомпанія, за його словами, виконувала не властиві їй функції, зокрема, реструкувала засоби масової інформації. Тепер Президент розділив виконавчі і виробничі органи. Процес реорганізації буде нелегким, але відтепер Національне державне телебачення і радіо матимуть свої рахунки в банках, власне майно.

Необхідність створення такого комітету виникла ще й тому, що в областях громадян позбавлені змоги слухати важливі державні повідомлення, в тому числі й промови Президента, оскільки комерційні канали все це відключають і пускають рекламу. Журналісти, які мають „близькі ідеї“, З. Кулик запросив до співпраці. На запитання про подальшу долю його колишніх колег, а тепер підлеглих Олександра Савенка і Віктора Лешука, Кулик відповів, що із Савенком проблем ніяких не буде, а з Лешком важке, бо створення Державного комітету телебачення і радіомовлення він назвав руйнуванням усього зробленого і відходом назад на цілий 10 років.

Невдоволення створенням комітету і київська організація Соціалістичної Партії України, яка ухвалила заяву, звинувачуючи Президента Л. Кучму в „запровадженні інформаційної диктатури та одурманюванні народу буржуазними ідеями“.

Сильний землетрус навістив Японію

Токіо. — У вівторок, 17-го січня, о год. 5:46 ранку, Японію в околиці міст Кобе та Осака навістив землетрус, що на мірці Ріхтера, позначився силою 7.2, залишаючи жахливу руїну та численні людські жертви. Офіційні чинники покищо подали понад 1,400 осіб і 4,000 ранених та невідому кількість тих, яким ще не промощено виходу з руїн повалених будівель.

Землетрус стався тоді, як безшлюбна населення ще спало та тривав усього 20 секунд, але руїну залишив талого розміру, як жоден, в останніх роках. Бо в 1923 році землетрус, що навістив Токіо був трагічною цілою країни, бо тоді загинуло 142,000 осіб. Все ж такі

сьогоднішня трагедія має вкрім людських жертв колосальні матеріальні втрати, зокрема в руїні підземних, док та поїздових і будинків, величезних житлових районів економічних центрів Японії.

Кобе — це один із важливих портів країни де понад 1.4 міль. населення де понад 1,100 будинків завалилися з сотнями осіб. Як був завжди після землетрусів, вогняні вибухи і пожежі не утворюють праці рятувальних бригад. Саме ці післяземлетруси пожежі є великим нещастям в Осаці, центрі багатьох міжнародних підприємств і компаній та різноманітних шляхів сполучень

Китай не поступається перед тиском ЗСА

Пекін. — В четвер, 12-го січня, офіційні представники Китаю заявили, що їхня країна не підіє ні на які значні поступки перед З'єднаними Штатами Америки у питанні торгівлі. Разом з тим Китай висловив сподівання, що обом державам вдасться уникнути торговельної війни.

Як відомо, в грудні минулого року ЗСА в односторонньому порядку припинили діалог щодо захисту американської інтелектуальної власності в Китаї і ступили крок до запровадження митних санкцій на китайський імпорту. Вашингтон має намір підвищити тарифи на китайські товари на загальну суму 2,8 биль. дол. Санкції можуть набрати чинності від 4-го лютого. Китай зареагував у той спосіб, що він змиритись зі санкціями і відповідь тим же.

Нова тура переговорів між делегаціями двох країн відбудеться в Пекіні 18-го січня. Міністерство закордонних справ Китаю у зв'язку з цим дало до розуміння,

що нормалізація двосторонніх торговельних стосунків цілком залежить від наставлення Вашингтону.

ЗСА наполягають на тому, щоб Китай негайно припинив діяльність 29 підпільних фабрик компакт-дисків і комп'ютерних програм. Вашингтон знає, що у Китаї річної виготовляється до 70 міль. підпільних дисків, на чому американські компанії втрачають мільйони доларів.

ВИСТАВКА Л. ГУЦАЛЮКА

Нью Йорк. — Братство кол. воєнків І-ої УД УНА влаштує виставку картин Любослава Гуцалюка, яка відбудеться в галерії ОМУА, 136 2-га аве. Відкриття — у неділю, 22-го січня, о год. 1-й по полудні. Виставка діятиме до 29-го січня: від вівторка, 24-го січня до п'ятниці, 27-го січня — від 6-ої до 8-ої год. ввечера, в суботу, 28-го січня — від 1-ої год. дня до 6-ої ввечера, у неділю, 29-го січня — від 1-ої до 3-ої год. по полудні.

В АМЕРИЦІ

З УВАГИ НА ТЕ, ЩО УРЯДОВІ та приватні аналітики турбуються точністю підрахунків існуючої системи статистичних даних, зокрема в ділянці економіки, рішення в якийсь спосіб цьому зарадити. Урядові збирачі статистики розпочали не тільки перевірку точності системи існуючих підрахунків, але мають в плані починати здійснювати вперше від 1950-их років, загальний перегляд і потрібні зміни, щоб оновити а з тим і узагальнити існуючу систему. Бо на думку аналітиків урядове уподаткування та політика витратків і валютні правила Федеральної ради валютних резервів є дещо неправильними, саме через ці неточні підрахунки.

У НЕДІЛЮ, 15-ГО СІЧНЯ, американські болітники футболу з нетерпеливістю очікували вислідів змагань чотирьох дружин за чемпіонат двох дивізіїв Крайової футбольної ліги, бо першуні цих ігор будуть змагатися за ХХІХ крайовий чемпіонат американського футболу в Маямі. Згадана змагання відбувалися у Сан Франсіско де місцева дружина „Сан Франсіско 49“, перемогли „Ковбой“ з Далласу вислідом 38-28, а у Пітсбургу місцева дружина „Пітсбурзьких сталеварів“ прогала до гостей „Атакувальників“ з Сан Дієго вислідом 17-13.

ФЕДЕРАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ летунства попередила американські летунські лінії, які літають туди і назад до країн східної Азії, про те щоб збільшити охорону пасажирів і літаків з уваги на погрози бомбових вибухів. Державний департамент пересторогу про можливість небезпеки для американських літаків отримав від філіппінського уряду.

ВИСТУПАЮЧИ МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 15-го січня, на телевізійній програмі „Зустріч з пресою“ секретар Державного департаменту Воррен Кристофер публічно підкреслив деякі зміни у політиці ЗСА щодо Росії. Через гостру критику про сліду підтримку президента Росії Бориса Єльцина наступним урядом ЗСА, зокрема коли йдеться про його не надто гуманні потягнення в Чечні, він був змушений якось реагувати. Він зазначив, що ЗСА є зацікавлені реформами в Росії і якщо Єльцин їх продовжуватиме, то ЗСА будуть його підтримувати.

ОДНЕ З НАЙБІЛЬШИХ АВТОМОБІЛЬНИХ виробництв у ЗСА Дженерал Моторс з причин фінансових і практичних поліквідувало цілий ряд своїх підприємств по цілій країні. На цьому дуже потерпіли працівники, зокрема ті, які для згаданої фірми вже відпрацювали понад 20 років, їхній стаж у праці дозволив їм залишитись на місцях, але мусять дозидати до відданих ними місця їхнього проживання фабрикам. Іх, цих дозиданих працівників, фірма називає „циганками Дж.М.“ але не йде їм на будь-які уступки. Тому з дня на день ці вже не першої молодості працівники починають чим раз більше відчувати свою неспроможність працювати у таких обставинах.

ЧЕЧНЯ НЕ ПІДДАЄТЬСЯ

Грозний, Чечня. — У неділю, 15-го січня, в понеделок російські війська продовжували штурм президентської резиденції і тих близької столиці, в яких чеченці чинять мужній опір.

Західні інформаційні агентства повідомляють, що росіяни змінили тактику своїх бойових дій. Перш ніж заатакувати будинок, в якому засіли чеченські воєнки, вони знищують той будинок з гармат, а вже відтак наступають. Тепер з російської сторони переважно воюють морські піхотинці і десантники. Всі вони одягнуті в кулепробивні камізульки і такі самі шоломи.

Античеченська масакра все більше захитує авторитет російського уряду на Заході. Кровавопролита в Чечні незрозуміло засудив державний секретар ЗСА Воррен Кристофер, підкресливши, що чеченські події є кроком назад у політиці Росії.

Не зважаючи на гостру критику з боку світової спільноти, Росія не виявляє наміру зупинитися у своєму наварі щодо маленького кавказького народу. Більше того: в суботу і неділю російські війська відновили повітряні напади на чеченські населені пункти довкола Грозного. Знову є жертви серед мирного населення.

Та все ж мужні чеченці не здаються. Розділившись

У СВІТІ

ЛИТВА відзначила четверту річницю трагічних подій у Вільні, коли 13-го січня 1991 року під російськими танками і від куль омонівців загинули або були поранені десятки беззбройних литовців, які в демократичний спосіб хотіли захистити законно обрану литовську владу. Виступаючи на вчорашньому жалобному засіданні сейму Литви, президент країни Альгірдас Бразаускас сказав: „Не зликалися танків, до зубів озброєної чужої армії, тисячі литовців вийшли на вулиці столиці з метою захистити своє найголовніше право — жити у вільній, незалежній, демократичній Литві“. Литовський президент підтримує боротьбу чеченців за незалежність. „Наш трагічний січень 1991 року свідчить: не можна перемогти народ, який бореться за право визначати власну долю“, — підкреслив А. Бразаускас.

ПРОГОЛОСИВ про свою резигнацію міністер закордонних справ Польщі Анджей Олексювський. Своє рішення він пояснив „фундаментальними розходженнями у поглядях на зовнішню політику“ між ним і правлячою в країні коаліцією Союзу демократичних лівих сил і Польської селянської партії. Мова йде про різні погляди на польсько-російські взаємини. Міністер закордонних справ звинуватив уряд прем'єр-міністра Вальдемара Павляка в тому, що „він не бажає і не вміє активно обстоювати польські національні інтереси“.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Люїджі Скальфаро доручив міністрові фінансів Людігеру Діні зформувати новий уряд і поділити край урядовий кризи, що тривав вже три тижні. Л. Діні прийняв пропозицію, однак невідомо, чи схвалить законодавчі запропоновані ним скалади нового кабінету міністрів. Фракція партії „Вперед, Італіє!“ очолюваної недавнім прем'єром Сильвіо Берлусконі, запевнила, що підтримає Л. Діні в тому випадку, коли він прийме рішення провести незвичайні парламентарні вибори. Партія Національний альянс, яка була партнером С. Берлусконі у попередньому уряді, сприяє Л. Діні тільки тоді, якщо він не спиратиметься на комуністів, які тепер об'єднуються в Демократичній партії лівих сил. Уряд С. Берлусконі був 53-ім з черги за 50 повновесних років.

ПРЕСОВИЙ ЦЕНТР міністерства внутрішніх справ Латвії оприлюднив заяву з приводу того, що латвійська поліція унеможливила діяльність приватної судової компанії, яка насправді була прикриттям для антилатвійських акцій російських спецслужб. В заяві йде мова також про інші форми нелегальної діяльності російських агентів в Латвії, їхнього проникнення у різні злочинні структури для здійснення інтересів Росії.

РАДІО ТЕГРАНУ сказало „великою політичною перемогою“ підписання контракту з Росією на закінчення будівництва атомової електростанції в Бушірі. Згідно з контрактом, Росія також буде постачати Іранові атомове паливо. Як відомо, західні країни припинили співробітництво з Теграном з огляду на ядерні амбіції іранських керівників. Недавно газета „Іран Нюз“, яка є близькою до зовнішньополітичних іранських кіл, закликала громадськість „перергланити відмову від ядерної зброї в умовах, коли головний ворог, Ізраїль, вже створив значний ядерний арсенал“.

АРХІЄПІСКОП Південно-Африканської Республіки Дезмонд Туту, який багато років був союзником Нелсона Манделі, виступив з рішучим осудом привілеїв для вищих державних кіл. Перш чим загальними нерасовими виборами в країні очолюваний Н. Манделею Африканський національний конгресс зазнав, що зменшити державні витрати, але прийшовши до влади, ще й збільшив їх. Наприклад, президент Н. Мандела дістає річно 665,000 французьких франків, хоч його попередник, Фредерік де Клерк, одержував тільки 400,000 франків. Міністри Н. Манделі живуть у розкішних апартаментах і віллах, їздять у дорогих лімузінах, а в той самий час половина чорного населення країни не має праці.

М. Голодик — іконограф і скульптор

Іконостас новозбудованої української православної церкви св. Архангела Михайла в Балтиморі роботи М. Голодика.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Микола Голодик приходить тим разом до редакції озброєний у великий матеріал, який найкраще говорить про його широку мистецьку діяльність і він розповідає про неї показуючи ще до того і великий альбом із знімками своїх творів, зокрема в різних церквах, яких розмальовування займає більшість його часу і уваги.

Він мистця чому саме тепер він відідає „Свободу“ — також у його матеріалах і розповідях. Він показує нам широку статтю в „Кетолі Рів'ю“ з 16-го листопада

1994 року під назвою „Я маю душу“, де американський журналіст пише про працю М. Голодика над розмальовуванням української православної церкви св. Михайла в Балтиморі, подаючи при тому коротку історію долі мистця, опікує праці, що тепер ідуть в процесі і з великою світлинкою М. Голодика на тлі іконостасу, який він вже закінчив робити.

Від мистця надіємося, що він працює над цією церквою три роки і ще не закінчив все, бо саме його розповіді є не лише іконостас, престіл і дерев'яні споруди,

але також повне розмальовання нутра. Там він ужив багато постатей з історії України, але також використав постаті засновників Печерської Лаври. Вже тепер навіть невикінчена ним церква є місцем прогулюючої американської шкільної молоді, що прислухається до вясень М. не незнайомі історії.

На наше запитання скільки, крім храмів церкви св. Михайла, розмальовував або запроєктував розмальовування церков, М. Голодик каже, що понад 50, але для певності приносимо нам спис (Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

UKRAINSKYI HOLOSHCHUK

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237

UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку -\$32.00, на 3 місяці-\$17.00. Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожен зміну адреси-\$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переслухування у Сенаті

Запрошений Сенатською комісією закордонних справ, зізнавав впродовж двох годин колишній державний секретар за президентури Джорджа Буша Вільям Бейкер. З великої інформаційної статті у „Нью Йорк Таймсі“ з 13-го січня ч. р. виходить, що Бейкер критикував закордонну політику Уряду Билла Клінтона згідно з політичною філософією Республіканської партії: якнайменше втручатися у внутрішні справи рідного суспільства і послідовно не вступати у внутрішні справи чужих країн. Тому становище колишнього республіканського державного секретаря яскраво різнилося від телевізійного інтерв'ю з демократичним віцепрезидентом Албертом Гором. Цей останній записував у добро закордонної політики президента Клінтона різні події з міжнародного світу, включно зі скасуванням расового поділу (апартеїду) у Південній Африці, до чого Уряд Клінтона не був у найменшій мірі причетний. Бейкер уважає, що Америка непотрібно витратила стільки часу й енергії на акцію переведення зміни устрою у Гаїті, втручається у справи Боснії й інших країн. Це справа дискусійна. За президентури Буша закордонною політикою цікавився радше сам Буш, ніж його державний секретар. За нашої пам'яті, кожний із них робив помилки.

Не забулося ще промови Джорджа Буша у Києві, в якій він ототожнив змаг України до державної незалежності з „самогубним націоналізмом“. Але Буш умів признаватися до помилок і зміняти своє становище. Коли побачив, що самостійницький рух в Україні нестримний, заявив представникам української громади в Америці, що він визнає державність України, якщо референдум 1-го грудня 1991 року схвалить проголошення української незалежності, що й зробив. В Уряді Джорджа Буша Україна мала більшого приятеля в особі секретаря оборони Чейні, ніж в особі Бейкера. Вільям Бейкер, як і теперішній державний секретар Воррен Кристофер, не мають розуміння природного права кожного народу на своє самовизначення. На цьому місці згадувалося вже, що найбільшим причинником теперішньої, вже понад дворічної збройної агресії Сербії проти усамостійнених колишніх членських країн Федерації Югославії був саме В. Бейкер, який „перестерігав“ Хорватію, щоб не відлучалася від Югославії, бо Америка не визнає її самостійности. Добре, що Німеччина й Італія підтримали Хорватію і провели визнання її державністю всіма іншими країнами, включно з Америкою.

Це трохи ненормальна ситуація, коли в січні цього року розпочалася перша сесія американського Конгресу з його республіканською більшістю, то першим зізнавав у Комісії закордонних справ Сенату колишній державний секретар з часу попередньої президентури, а не теперішній. Щойно у зв'язку з переслухуванням В. Бейкера заповіджено, що переслуховуватимуть Воррена Кристофера. В. Бейкер все ж дипломат, він радив республіканській більшості в Сенаті співпрацювати з Клінтоном, бо відповідальним за всі справи держави є такі її Президент. Як воно вийде на практиці, покажеться в найближчі два роки, бо при всій політичній куртуазії на першому місці стоятиме проблема президентури у виборах 1996 року. Заява Билла Клінтона, що він не матиме труднощів у перевиборі на другу каденцію, є доказом, що він не здає собі справи, що в широких колах американського суспільства настав відворот від того лівого лібералізму, репрезентантом якого виявився Клінтон.

Джордж Буш програв, бо злегковажив собі тогочасну економічну кризу в Америці і створив нею настрій, грав гольфа, коли зросло безробіття, але він мав формат лідера і його шанували в міжнародному світі. Це вперше в історії Америки сумний факт, що телевізійні коментатори кепкують собі з Президента, а всі його подорожі поза кордони ЗСА, зокрема до Європи, не підвищили його популярности.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (декто розуміє що вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Президент матиме право видавати укази в питаннях економічних реформ, укази, які діятимуть до прийняття Верховною Радою відповідних постійних законів. Але, як вже було згадано, Президент матиме право накладати вето, якщо такі нові закони будуть суперечити основним напрямним його економічних реформ. Крім того, за Президентом зберігатиметься право схвалювати проект державного бюджету України, визначати межі відповідальности прем'єр-міністра, членів кабінету і місцевих органів державної влади. Разом взяті, такі повноважності наділятимуть Президента правами реалізувати свої економічні і соціальні програми, щоб вивести державу з економічної кризи, при чому, обмежуючи можливість різних фракцій Верховної Ради, сповільнювати або ускладнювати поступ реформ.

Такі положення законопроекту Президента про розподіл влади суперечать основним інтересам лівих фракцій у Верховній Раді, зокрема комуністів, соціалістів і їх ідеологічних союзників поміж „незалежних“ депутатів, які намагаються просунути свій законопроект про місцеві ради народних депутатів. Цей проект передаєбася структурі державного управління, яка мало в чому відрізняється

Усім нам відома легка двоколісна кермувальна машина, яка досі є „найбільш продуктивним засобом перетворити людську енергію і привести в рух“. Але не всім відомі її українські назви як самокатка, колесо, ровер (з англійської), а також велосипед (з французької), сперда на латинському *velox* — швидко і *pes (pedis)* — стопа, нога. Вперше цю машину випущено у XIX столітті, а по значному удосконаленні вона зрослася до важливих засобів колісного транспорту і дала підставу розвиткові спорту (наколесництво), дозволила (туристика) та індустрії (бизнес).

Як подає журнал „Вісунг“, 80 відс. населення світу ще не має матеріяльних середників набути велосипед. Все ж таки він знайшов практичне застосування, скажімо, у Китаї, де активних триста мільйонів одиниць, себто одна третина цілого світу. На вулицях великих китайських міст тисячі осіб постійно йдуть до праці. Попри них інші тисячі знайшли місце праці, бо тягнуть за собою тварини або причіпки, налагодили городовню чи з туристами, які оглядають визначні місця... В інших частинах нашої земної кулі, як у Кенії (Африка), молочари возять молоко, в Австралії поштарі розвозять листи, а у Бангладеш (Азія) візники власноручно на двоколісному легкому візочку транспортують більше товару, ніж усі місцеві автомашини разом! Як відомо, в Європі данці і голляндці із-

Микола Світуха

ПРОТИСТОЯННЯ ПРЕЗИДЕНТА І ВЕРХОВНОЇ РАДИ

II

від структури радянської влади в період після Другої світової війни. В такій структурі загублюється розподіл виконавчої законодавчої влади (дійсну владу мали комітети різного рівня), підпорядковувється судову владу радам і фактично розривається вертикаля державного управління, за допомогою якої Президент і Кабінет Міністрів можуть здійснювати свою програму.

При сьогоднішньому укладі сил у Верховній Раді немає серед лівих фракцій дійсної більшості, яка могла б проштовхнути такий законопроект. Але маючи більшість і серед демократичних і реформаторських фракцій, які виступили різко проти законопроекту про місцеві ради, хоч мають деякі застереження відносно проекту Президента про державну владу. Речники фракцій Руху, „Центр“ і „Реформи“ виступили за внесення поправок до проекту Президента там, де в проекті надто надщерблено загальновизнані повноважності Верховної Ради як законодавчого органу. Кому, наприклад, має належати право оголошувати

Юрій Р. Рыбак

ВЕЛОСИПЕД

дять на велосипедах більше, ніж хто інший у світі. До цього масового руху спонукала їх теж прихильна система доріг. А що на Кубі? Тут же брак газоліни „посадив“ армію на велосипеди.

У ЗСА дещо інакше. Тут їзда велосипедом як транспорт звичайно триває до часу набуття автомобіля або мотоцикла. Американці, прихильники в околицях ладного клімату та поміркованої віддалі від праці, переконались, що велосипед дає змогу любити мистецтво, причаїти докількам і навіть бувати вигідний, ніж автомобіль чи автобус. Крім цього, це добра руханка та заощадження грошей на газоліні, на оплаті за стоянку, на квитках за публічний транспорт, а при тому зменшує застій руху на міських вулицях і не погіршує стану повітря.

Під впливом масової продукції автомобілів захоплення велосипедом значно потерпіло. Відродження пришло щойно по Другій світової війни, коли ряд нових моделей з'явився на ринку, а реклами підхопила ідея, мовляв, велосипед — це „найбільша мрія молодих хлопців і дівчат“. Остаточного вирішального моментом економічного розвитку американського велосипеда став 1973 рік, коли ціна за галлон газоліни значно підскочила вгору. Не дивно, що обурені і розстресні нервово автомо-

всенародний референдум? Або, чи повинен Президент мати право розпустити Верховну Раду і призначити нові вибори? В таких питаннях існує в різних державах різний досвід. Є також приклади, де в законопроекті бракує точнішого визначення повноважень (наприклад, голови і Президії Верховної Ради, судової структури, прокуратури тощо).

Вирішення цього протистояння не прийде без компромісів, бо ані ліва, ані центристські і реформаторські фракції Верховної Ради не бажають стати об'єктами звинувачень, що саме вони протидіють виразному курсові на реформи і то в ситуації серйозної економічної кризи. В парламентарних дебатах і в пресі України в половині грудня з'явилися думки, що протистояння в питаннях розподілу влади може бути вирішене шляхом всенародного референдуму, а то й рішенням Президента розпустити Верховну Раду. Слід пам'ятати, що такого варіанту вирішення протистояння не передбачується діючим конституційним законом, а його наслідки можуть бути дуже серйозними

для стабільности держави.

Про можливість всенародного референдуму заявив під кінець грудня і сам Президент. Він, мабуть, найімовірніше розраховує на розкол серед лівих депутатських фракцій і схвалення Верховною Радою його законопроекту про державну владу, нехай навіть з відповідними „декоративними“ змінами чи доповненнями, які суттєво не мініатимуть пропонованого нового співвідношення сил. За теперішніх кризових умов в Україні, і ще й при байдужості населення до всьляких політичних маневрів, які народ інтерпретує прямо як боротьбу за більші привілеї влади, Президентіві тепер аж ніяк не потрібно референдуму.

Тож заяви про можливість відклику до виборців шляхом всенародного референдуму слід трактувати насамперед як тактику політичної боротьби. Теперішня Верховна Рада не продемонструвала здатности ефективно приймати рішення у складних проблемах економічних і соціальних реформ, а Президент перед цілим світом поставив свої карти саме на проведення далекоїдущих структурних змін. Не може бути сумніву, що Верховна Рада таки мусить поступитися, схвалюючи основні положення законопроекту Президента.

транспорту, нещасливі випадки стали дослівно епідемією... У ЗСА, коли їхати автомобілем, дається спостерігати, як деякі велосипедисти прогрішуються супроти правил руху своєю їздою на дорогах, не звертаючи уваги на світліяні знаки, легковаженням статичних вказівок руху. Невдаче опитування виявило, що велосипедист, коли зудариться з автомашинною, а не має шолома, тоді правдоподібноість зазнати поранення голови є втричі більше!

Американський велосипедний роздрібний бизнес, який продавав коло 11 мільйонів одиниць річно, завжди відчував вплив економічного коливання, а також останню рецесію. Тепер їхню економічну ситуацію погіршує поведінка покупця. Його наставлення змінилися. Він нині більш вибагливий, більш вимагаючий, більш ознайомлений. Він відчуває тиск часу, не довіряє якості, а особливо високі ціни, і тому, щоб „не попектися“, вимагає найнижчу ціну, найкраще обслуговування і бажає винести якнайкращу користь. У загальному, майбутність малих велосипедних крамниць непевна, бо їхня кількість, малі, а минулого року триста з них закрили двері. У той же час розвивається тенденція розбудовувати супермаркети. І це ніщо нового. Пригадаймо собі тільки, як скоро зникли малі споживчі крамниці, а на їхньому місці виростали супермаркети, які покупки прийняли як добру монету.

мулів, 39 шейхів і 250 релігійних старійшин. Советський владі важко було вести антирелігійну пропаганду в країні, де російська мова не була зрозуміла основній масі населення.

Терор при насаджуванні колективізації продовжувався в період масових репресій 1938–39 рр. Але незважаючи на терор, все вказує на те, що ніяких конкретних успіхів советська влада в Чечено-Інгушетії до початку Другої світової війни не досягла. В горах виникали осередки збройного опору проти большевиків. Ця боротьба почалася в 1940 році проти сталінського режиму, а не, як твердила пропаганда, на допомогу нацистським окупантам, бо панування німців як чужих загарбників населення ще менше хотіло терпіти. Наявність серед чечено-інгушетського населення осіб, що воювали зі советською владою (при тому, що вони об'єктивно заважали Червоній армії захищати Кавказ), ще не говорить про те, що вони були прислужниками нацистів. Як і націоналістичні сили західної України, вони намагались використовувати воєнні дії у своїх власних національних інтересах.

Яким би не був героїзм синів Чечено-Інгушетії на фронтах, це не завадило Сталінові провести масову депортацію народів Північного Кавказу до Середньої Азії. Чечено-Інгушетська республіка перестала існувати. На звільнених землях поселено десятки тисяч росіян, українців та інших народів Закавказзя. Сталін тверезо розрахував, що нові господарі тих земель зроблять все, щоб не допустити повернення вигнанців на їх сплюндровану батьківщину. Плани Сталіна носили довготерміновий характер і він зумів рясно „посіяти зуби дракона“. Неприязнь між кавказцями і новими поселенцями, після повернення чеченів і інгушів, спалахнула яскравим вогнем, бо ті, що повернулися на рідну землю, не зустрілися із, м'яко кажучи, ентузіазмом переселенців. Ці національні конфлікти вилилися у заворушення у Грозному і сучітками у 1958 році.

Порядак наводили тільки з допомогою військ, які туди вислали. Значить, у висновку можна сказати, що від початку

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Юрій Скорупський

Мелодії різдвяної ночі

Новорічною та різдвяною несподіванкою для жителів української громади міста Міннеаполіс в Міннесоті була мистецька виставка Товариства Художників „Доля“. У ній брали участь відомі українські мистці Львова, Тернополя, Ужгороду та Києва.

Хочу в декількох словах розказати про кожного із мистців, праці яких були виставлені від 3-го грудня до 6-го січня 1995 року у Міжнародній галерії Міннеаполісу, яку провадить Дарія Лиса. На виставі було представлено олійне малювання, графіка, кераміка, батик та розпис на шовку.

Юрій Віктюк, член Спілки Художників України, Мистецького Товариства „Доля“ та Американської мистецької коаліції Чикаго. Відомий не тільки в Україні, але й поза її межами. Його виставки пройшли успішно в багатьох містах Америки. Він кількакратно виставлявся у Чикаго, Лос Анджелесі, Шампейні-Урбана та Дітроїті. Працює в техніці кольорової декоративної графіки, використовуючи у своїх творах писанкові мотиви різних етнографічних регіонів України. Його праці знаходяться в Третяковській галерії у Москві та багатьох інших приватних збірках. Графіка Юрія Віктюка своєрідна своїми темами, де мистець оспівує на папері український національний побути, культуру та традиції. Багато праць виконано на мотиви народних пісень та віршів класиків нашої літератури. Багато років мистець віддав визначенню структури народного розпису, орнаментики та писанкового мистецтва. Досконало вивив народну символіку та кольори і зумів з мистецькою вмілістю використати їх у своїх графічних творах.

Юрій Гуценя закінчив Ужгородське Художнє училище, Львівський Художній Інститут Прикладного та Декоративного Мистецтва. Бере активну участь у всіх виставках мистецького Товариства „Доля“ в Україні, Польщі, Австрії та ЗСА. Постійний учасник і організатор мистецьких показів Товариства художників „Доля“. Працює в техніці холодною та гаря-

чого батику та розпису на шовку. У своїх творах використовує народні мотиви та кольори. У сучасному стилі виконання доносить до глядача багатство українського національного костюму, зміло використовуючи мотиви народної вишивки. В її працях передано настрій, матеріальність. Звучать барвисті мелодії із гуцульського весілля, лунають чудові дівочі пісні з ночі на Івана Купала. Шовк під руками Вікторії набирає нового життя та закарбовує це в собі на довгі роки. Квіти мисткині своїми кольорами чарують око глядача. Вони залишають у пам'яті найкращі, найприємніші враження. В них відчувається терпеливість і майстерність жіночих рук мисткині, яка живе і творить завжди з повною віддачею та пошуками нового, дорогого для неї і всіх нас.

Олександра Коваленко, член мистецького Товариства „Доля“. Понад чотири роки бере активну участь в організації наших виставок у ЗСА. Його праці експонувалися у Чикаго, Дітроїті, Клівленді, Нью Йорку, Сієтлі та багатьох інших містах Америки. Народився мистець в Києві. Працює в жанрі національно-гумористичного малювання та миського красвиду. З легким і дотепним гумором змальовує характер своїх персонажів. Згадаймо рисунки Едварда Кокака і його славний журнал „Ліс Микита“. Оглядаючи праці Олексія, бачимо нове життя цього журналу. Його твори виконані олійними фарбами, у стилі фігуративного постмодернізму. На його полотнах ми впізнаємо образи героїв „Сорочинського ярмарку“, сцени з козацького життя Запорізької Січі. Відразу пригадуємо всім нам відому „Енеїду“ І. Котляревського з її героями Юноною та Енеєм. У картинах мистця також можна впізнати його товаришів, яких він вміло вписує у картину. Використовуючи сучасний підхід, він відтворює історичну дійсність.

Серія церков Києва — це чудові твори, які зберегли нам історичну пам'ять про наше минуле, і далі пронесуть її через віки, для наступних поколінь. Це безцінні перли нашої української культури, створені руками неперевершених майстрів нашого талановитого народу.

Еріка Колоні, мистиняка із чудового мальовничого Закарпаття. Довгі роки студіювала народне гончарство та кераміку. Закінчила з відзнакою Ужгородське Художнє училище, пізніше Львівський Художній Інститут Прикладного та Декоративного Мистецтва. Глина під її тендітними жіночими руками оживає і перетворюється в неповторні образи. В її скульптурах ми бачимо досконалу передачу одягу різних етнографічних регіонів України. Знаходимо образи із життя гуцулів, бачимо їхні традиції, побутові звичаї, їхню культуру та обряди. Вона одна із найвідоміших гончарів, яка працює в чорнолещений кераміці, всім нам відомій під назвою „Гавареська кераміка“. Праці Еріки експонувалися на всеосюзних, республіканських

(Закінчення на стор. 3)

загарбання Чечено-Інгушетії в половині XIX століття до початку 60-их років XX століття ані російська, ані советська імперії не змогли справитися зі своїм завданням. Ані виселення, ані обійняти, ані кров не змогли змінити природи народу, який не бажав погодитися зі своєю важкою долею. Одного досяг советський режим — зумів добитися того, що не склався єдиний фронт боротьби кавказьких народів за національне визволення.

Дещо змінилася ситуація тепер, коли загострилася національна самосвідомість народів Кавказу, підкреслена створенням Конфедерації гірських народів. Це вже крок до єдності, необхідної в боротьбі за свої політичні права. Наступним дуже важливим кроком стало проголошення Чеченською Республікою державної незалежності. Тепер кривава чеченська драма в розпалі, і щоб не сталося так, що цей „осколок“ колишньої імперії не вразив у саме серце вивуцятих трагедій. Нині, можливо, є ще час зупинитися. Завтра може бути вже запізно, бо може піднятися з гробу труп „холодної війни“, аби гучно застукати у двері Заходу, що спочиває на лавах.

Українська спільнота втратила в особі о. диякона Богдана Йосафата Тарнавського незвичайно скромну, але дуже цінну постать, яку не можна інакше назвати, як воїном за Христа та його святу Церкву. Кілька бодай головніших фактів із його життя повною мірою потвердять це.

Покійний о. диякон Богдан — це син нашого золотого Поділля. Він народився 13-го квітня 1924 року в Чорткові. Там закінчив середню освіту в гімназії „Рідної Школи“. Дальші студії, які він планував у Празі, унеможливила Друга світова війна. Перед совєтсько-німецькою війною був арештований більшовиками і чудом врятувався від масакри, яку привчечі вчинили більшовики в чортківській тюрмі.

Боже Провидіння мало для нього ще довгий шлях боротьби за свій народ, за Христа і його Церкву. У 1943 році молодий Богдан голосяться до Галицької Дивізії Української Національної Армії, щоб боротись за право свого народу жити самостійним життям. В боротьбі проти більшовицького наїзника пережив усі страхиття війни, був під Бродами й опинився в 1945 році в таборі для полонених у Риміні, Італія. В таборі було добре організоване навчання. Богдан Тарнавський закінчив там учительський семінар і сам учителював в таборових школах.

З переїздом дивізії до Англії Богдан включився в громадське життя наших поселенців у Великій Британії. Він став членом Організації

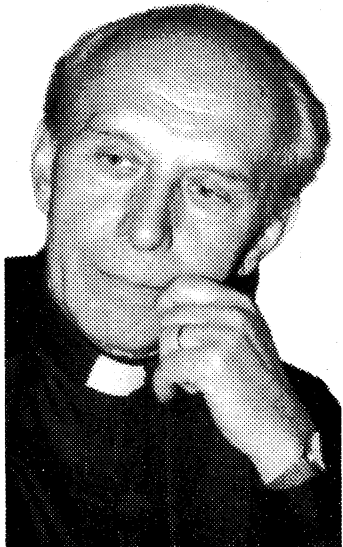
Воїн за народ і Христа

Українських Націоналістів, був обраний кількакратно на пост секретаря Союзу Українців Британії. При тому учителював у школах українознавства. В Англії одружився 27-го січня 1951 року з Анною Гомзяк, яка стала йому милою подругою до кінця його так активного і плідного життя. Бог поблагословив їхнє подружжя сином Юрієм і дочкою Галею.

В 1958 році родина Тарнавських переїхала до Америки й осіла в Нью Брансвік, Нью Джерзі, де раніше поселилися родичі Богдана. Тут, поруч з працею на хліб насущний у фірмі Вестінгауса, Богдан включився в акцію розбудови наукового осередку в Гарварді. Як організації референт він об'їздив вздовж і поперек Америки, збираючи фонди на створення катедри при цьому престижному університеті. В початковій стадії цієї збіркової акції допомагав йому також його батько Юліян. Богдан виконував різні функції в гарвардському проєкті, в тому числі був секретарем, діловим директором Фонду Катедри Українознавства. Згодом був асистентом директора Українського Наукового Інституту Гарвардського університету (УНГУ) для фінансових справ. Перед катедрами українознавства при Гарвардському університеті св. п. о. Богдан Тарнавський має величезні заслуги. Йому вдалося переконати нашу громаду в тому, що видавалося спершу майже не досяжним. Знайти місце в такому університеті, де була знана тільки „Раша“, де роками викладав історію Росії проф. Карповіч, що виховав цілі покоління американських вчених на тій неправді, нібито „Києван Раша“ є Росія. Це, що сьогодні там є три катедри українознавства і що з тих студій виійшов вже цілий ряд молодих українських вчених, які займають важливі пости в університетах Америки чи Канади — це без сумніву велика заслуга св. п. о. диякона Б. Тарнавського, який клав матеріальні підвалини під український Гарвард.

Не диво, що в однім із перших некрологів, що появився в „Свободі“, була вдячна згадка про о. диякона від колишніх випускників Гарварду, нині поважних вчених. Праця для українського Гарварду виснажувала його, і Богдан Тарнавський передав свої обов'язки молодшому поколінню, а сам рішив піти за голосом серця і віддатися цілковито на службу Богові. Він відбув кілька річних студій в Римі під проводом Патріярха Йосифа в УКУ і 18-го жовтня 1983 року одержав дияконські свячення з рук Владика Василя Лостеня, Єпископа Стемфорду. Свячення відбулися в Бостоні, де жив і працював.

З одержанням дияконату починається нова сторінка в праці о. диякона Богдана. Владика Василь Лостен запропонував йому до праці в єпархіяльному осередку в Стемфорді. Стемфордська громада одержала в особі о. Богдана і його дружини Анї дуже цінний набуток. Він кожної неділі сослужив з місцевим парохом при Службі Божій і проповідував глибоко обдумані духовні науки. Кожна його проповідь була справді духовною поживою,

Св. п. о. Б. Тарнавський

га св. п. диякона Б. Тарнавського, який клав матеріальні підвалини під український Гарвард.

Хоч ближче оточення знало, що стан о. диякона дуже критичний і що він сам уже бажав відійти до свого Творця, смерть, яка наступила 11-го листопада 1994 року, всіх дуже боляче вразила.

Похоронні відправи з Парастасом відбулися в Стемфорді 13-го листопада, їх служив св. Владика Василь Лостен, який на вістку про смерть о. диякона прилетів з Вашингтону, де брав участь в єпископській конференції. Сослужили з Владикою отці: парох о. Лев Моско, колишній парох о. Монс. Скрінковський, о. міграт Андрешків, о. монс. Петро Федорчук, о. віцедиректор Колегії св. Василя о. Мирослав Трояновський і о. Йонатан Морс. Співом проводив інж. Олек-

сандер Пришляк і Петро Коханський. В час Парастасу виголосили прощальні слова: мтр Степан Хемич, голова Фонду Катедри Українознавства і близький співробітник покійного в ділі збирання фондів на катедру в Гарварді, інж. Василь Лагошнік, від Окружної Ради ФКУ з Клівленду, інж. Олександр Пришляк від Братства колишніх дивізіоніків і від Патріярхального Товариства, д-р Роман Процик від Українського Наукового Інституту Гарвардського університету і в імені керівника УНГУ д-ра Г. Грабовича. В часі заупокійної Служби Божої працював покійного о. диякона Богдана зворушливими словами Владика Василя Лостеня.

Тіло покійного отця диякона Б. Тарнавського поховано на єпархіяльному цвинтарі св. Духа в Темптонбургу, де похорон провадив місцевий парох о. шамб. Іван Сківлер в асисті двох отців з України: о. Мирона і о. Михайла. На тризні промовляла Ксеня Драган, секретарка Владика Лостеня, від співробітників Єпископської канцелярії і д-р Степан Ворох від Комітету Тисячоліття Християнства, якого отця диякона був членом Управи, і від товаришів шкільної лавки з української гімназії „Рідна Школа“ в Чорткові.

Пісню „Видиш, брате мій“, яку заїнтонував інж. Олександр Пришляк, закінчено цей сумний обряд поховання незабутнього воїна за нарід і Христа.

Нехай оцих кілька рядків будуть китицею на свіжугмогилу отця диякона, який більше як вісім років був мені особисто близьким приятелем і співробітником. Вічна і свята йому пам'ять!

Василь Ленцик

Потрібно даних про родину Сапрунів

Професор Львівської та Рязанської Політехніки Сергій Шнерх, доктор технічних наук, член НТШ, останніми роками працює над розшуками та упорядкуванням матеріалів про родину Сапрунів — відданих нації діячів. Будучи останнім з цієї родини, котра дала багато невідомих патріотів - священиків, музик і вчителів, хоч утвердити пам'ять про неї.

Одним знатним представником цієї родини був о.Северин Сапрун /1897-1950/ священик, музикант, композитор, поет, ентузіаст хорового мистецтва, засновник славнозвісного дорогобицького хору „Боян“, філії Музичного Інституту ім.

М.Лисенка, Інституту Народної Творчості у Львові та релігійний діяч в діяспорі. У 1997 році готуються відсвяткувати 100-ту річницю з дня його народження, тому звертаємося через вашу газету до громадськості допомогти в зібранні будь-яких документів, спогадів чи світлин про нього.

Крім того найстарший син о. С. Сапруна - Северин молодший, помер 1977 року, останні роки працював у газеті „Свобода“. Напевно є люди, які знали його особисто. Хотівби контактуватися з ними. Моя адреса: Україна, 290010, м. Львів-10, вул. Острозького 5, кв.3. Сергій Шнерх.

Мелодії...

(Закінчення зі стор. 2)

ких, міжнародних та регіональних виставках. Її чорнолощена кераміка знаходиться у відомих музеях України та Росії — Ужгороду, Києва та Москви, а також у численних приватних колекціях України, Росії, Мадящини, Чехії, Словаччини, Австрії, Югославії, Канади та Америки. Праці мисткині постійно закуповувалися Фондами Культури України та Росії, за що вона була неодноразово нагороджена дипломами Спілки Художників України. Мисткиня також працює в техніці кольорової графіки, в яких переважає тема материнства, жіночої краси, кохання та релігійні мотиви. Її відомі „Літаючі ангели“, „Закохані“, „Місячна ніч“ — це твори, які несуть в собі високу мистецьку культуру кольору, лінії та композиційного вирішення. Барви насичені, дзвенять напруженою нашої невинного життя. У працях Еріки відчувається сильна динаміка та рух, які разом із кольором та лінією створюють гармонійність та завершеність образу. Вона — член мистецького Товариства „Доля“ та Американської мистецької коаліції в Чикаго. Постійно бере активну участь у всіх виставках та аукціонах, які організовує Товариство „Доля“. Її праці неодноразово друкувалися в мистецьких журналах та каталогах. Працює у відомій Американській компанії Йоланда Лоренте як художник дизайнер розпису по шовку. На виставці були представлені її хустки та шалі із шовку і шифону.

Наталія Ляндра закінчує навчання у Львівському Художньому Інституті. Працює виключно у техніці батіку та розпису на шовку. Неодноразово виставляла свої праці на виставках Товариства „Доля“ у Чикаго, хоча з Криму хоче листуватися українською мовою, яку вона вивчає і вже досить поправно написала до нас листа. Українські діти Америки, Канади, Англії чи Австралії, які втратили свою рідну мову, можуть писати українською мовою, бо в Україні багато дітей вивчає інші мови, почавши від першої класи аж до одинадцятої. Ми від них одержали листи, написані бездоганною англійською мовою.

Все це в'яється з великими коштами і ми просимо українську громаду фінансово допомогти нам сполучити юні серденька української шкільної молоді, промачиваючи по широким просторах світу.

Ваші поради й ідеї відносно світового листування української шкільної молоді будемо з радістю приймати і просимо їх надіслати на таку адресу: Mr. Z. Kwit, 804 N. Woodstock St., Philadelphia, Pa., 19130; tel.: (215) 769-0889. Пожертви: Pay to the order of UWAPU.

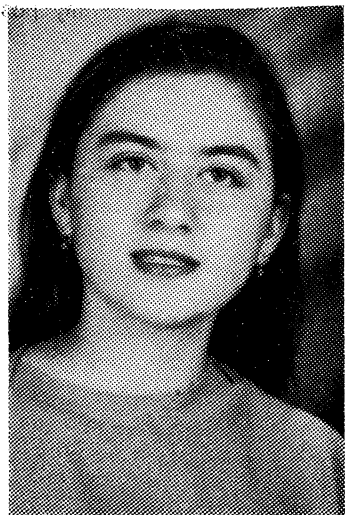
Рівночасно просимо прислати адреси дітей охочих листуватися, подаючи їх вік, заінтересування, а також число телефону. Вже тепер повідомляємо, що в цьому році на четвертому з'їзді УССПУ в Києві будуть нагороджені найкращі юні українські листувальники.

Зиновій Квіт, голова УССПУ

Українська молодь цілого світу листується

Т. Пічур

О. Кунія

Розпочате Українською Світовою Спілкою Професійних Учителів (УССПУ) листування української шкільної молоді всіх країн світу, де проживають українці, розвинулося до несподіваних розмірів. За кілька останніх місяців це число перейшло 400 і далі зростає.

Читаючи ці чудові і щирі листи наших діточок, які хочуть себе знати і пізнати, де вони не жили на земній кулі, не раз тискає серце від радості, а слізи аж тиснуть з очей. Скільки похвал і признання за цю акцію не тільки від дітей, а й можливість листуватися зі своїми українськими ровесниками, але й від батьків і вчителів.

До цього допису включено дві світлинки українських дівчаток, яких серденька вже поєдналися, хоч їх розділяє океан. Тетяна Пічур, Україна, і Оксана Кунія, Філадельфія, стали першими листувальницями. Ми можемо їм лише поградувати і побажати скорі зустрічі та спільної праці для добра українського народу.

Листувальний матеріал, який учні уживають, дуже багатий і вони вчать одні від одних про себе і про країни, в яких вони живуть, а це все збагачує і підвищує їх рівень знання. Вони відчувають, що українська мова є гарна і багата. Навіть росія-

нечка з Криму хоче листуватися українською мовою, яку вона вивчає і вже досить поправно написала до нас листа. Українські діти Америки, Канади, Англії чи Австралії, які втратили свою рідну мову, можуть писати українською мовою, бо в Україні багато дітей вивчає інші мови, почавши від першої класи аж до одинадцятої. Ми від них одержали листи, написані бездоганною англійською мовою.

Все це в'яється з великими коштами і ми просимо українську громаду фінансово допомогти нам сполучити юні серденька української шкільної молоді, промачиваючи по широким просторах світу.

Ваші поради й ідеї відносно світового листування української шкільної молоді будемо з радістю приймати і просимо їх надіслати на таку адресу: Mr. Z. Kwit, 804 N. Woodstock St., Philadelphia, Pa., 19130; tel.: (215) 769-0889. Пожертви: Pay to the order of UWAPU.

Рівночасно просимо прислати адреси дітей охочих листуватися, подаючи їх вік, заінтересування, а також число телефону. Вже тепер повідомляємо, що в цьому році на четвертому з'їзді УССПУ в Києві будуть нагороджені найкращі юні українські листувальники.

Зиновій Квіт, голова УССПУ

В „Свободі“ з 11-го січня 1995 р. в клепсидрі подано бл. п. ЄВГЕН КОНЦЕВИЧ, а має бути бл. п. ЄВГЕН КОПЦЕВИЧ.

М. Голодик...

(Закінчення зі стор. 1)

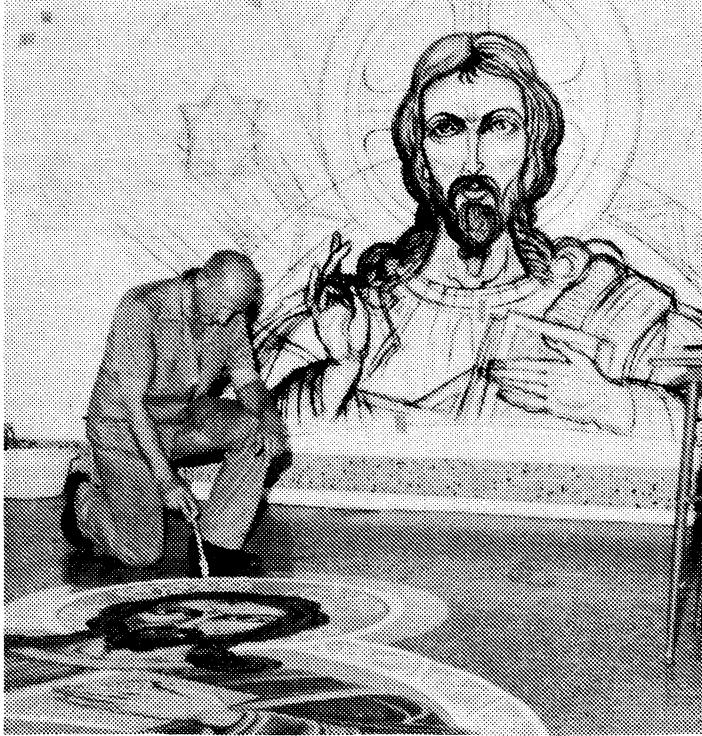
сок, в якому враховані також численні праці в Аргентині, де М. Голодик, жив від 1970 року і пильно працював.

Дивні є життєві шляхи цієї людини, що обдарований не лише малярськими та різьбарськими, але і співочими та акторськими здібностями. Уроджений в Україні, він вже 20-літнім молодцем почав працювати як сценічний декоратор, а рівночасно актор-співак у Театрі ім. Тараса Шевченка в Києві, а відтак переїхав до Австрії, де продовжував свою театральну працю. Внемігрувавши до Аргентини, посвятився всеціло малярству та скульптурі, спеціалізуючись в іконографії новозітнійського стилю. В часі перебування в Аргентині від 1949 до 1970 року, він виконав біля 200 різних праць, в яких здобув золоту медаль і перше місце в 1955 році за стінний живопис п. з. „Утеча“.

Приїхавши на постійне перебування до ЗСА, М. Голодик продовжував безперервно свою працю над розмалюванням різних церков,

не лише українських. Коли питаємо, що принесло йому найбільше задоволення та успіх, він відповідає, що важко сказати тому, що його праці багатогранні — це так проєкти, як і малюнки та скульптури. Гордиться довголітньою співпрацею з померлим вже відомим мистцем і мистецтвознавцем Святославом Гордицьким, якому допомагав при мозаїках катедр св. Софії в Римі, як також при розмалюванні церков. З численних нагород, що їх впровадж роки отримав, він зокрема пишається Нагородою Президента 1974 році за скульптуру під назвою „Голуб миру“. Рік пізніше була його виставка в ООН. У списку, що його дістаємо до рук — дев'ять великих виставок, як також назви церков, в яких він працював в ЗСА, Аргентині, Бразилії та Італії.

Цей пильний іконописець і скульптор не вгаває у своїй мистецькій творчості, а тепер ще і відкриває свою власну студію при 99 Монтгомері вулиці в Джерзі Сіті, тільки на віддалі кількох кроків від нашої редакції. Там, як заповідає, буде введові виставка його праць.

М. Голодик при праці

Організація Оборони Лемківщини
Organization for Defense of Lemkivschyna

5-ий ВІДДІЛ 5th BRANCH

140 PROSPECT AVENUE, IRVINGTON, NJ

Управа 5-го ВІДДІЛУ О. О. Л. в Ірвінгтоні, Н. Дж. має шану запросити вас з родиною та приятелями на традиційний

СВЯТ-ВЕЧІР

який відбудеться в суботу, 21-го січня 1995 р. о год. 5:30 вечером

в Українському Народному Домі при 140 Prospect Avenue, Irvington, New Jersey

Опісля вечері, в годині 9-й розпочнеться

ЗАБАВА

при звуках оркестри

„ВЕЧОРИ В КАРПАТАХ“

В програмі вечора — виграші та інші атракції
В часі забави смачний буфет з зимними і гарячими напійками та солодким

Вступ на вечерю і забаву 25.00 дол. від особи
Вступ тільки на забаву 10.00 дол. від особи

Столи замовляти на число: (908) 687-7363 або (201) 761-0468

Управа Осередку СУМ ім. ген.-хор. Тараса Чупринки та

Управа 2-го ВІДДІЛУ ООЧСУ в Нью Йорку

мають шану запросити вас з родиною на

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ-МАЛАНКУ

яка відбудеться в суботу, 21-го січня 1995 р., о год. 9-й вечора, в залі Українського Народного Дому, при 140 Друга Авеню в Нью Йорку.

До танців гратиме відома оркестра „ЧАРІВНІ ОЧІ“

Буфет у заряді комітету. Вечірній стрій побачаний. Столи просимо замовляти в клубі „Діброва“ на число телефону (212) 473-2955

Об'єднаний Комітет Українсько-Американських Організацій м. Нью Йорку — Відділ УККА —

Влаштує святкову академію для відзначення 77-ої і 76-ої річниць Січневих Актів:

ЧЕТВЕРТОГО УНІВЕРСАЛУ

— 22-го січня 1918 р. — та

АКТУ СОБОРНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

— 22-го січня 1919 р. —

Неділя, 22-го січня, 1995 р., о год. 3-й по полудні в залі Українського Народного Дому в Нью Йорку

Головний Доповідач: **Анатолій Зленко**

Надзвичайний і повноважений амбасадор, постійний представник України до ООН

У програмі виступлять: Вокальний ансамбль „Промінь“ — під керівництвом Богдани Волянської Ярослав Гнатюк — соліст баритон Оля Кириченко-Шуган — рецитатія

ЩИРЕ СПІВЧУТТЯ

у невістину горі з приводу смерті СВ.П.

РОМАНА ГАРАСА

висловлює дружині покійного Анні, доньці Оксани і синові Романові з їхніми рідними

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ АМЕРИКИ, активним осередком якого була і залишається діяльна, глибоко патріотична родина Гарасів.

МИХАЙЛО ШПОНТАК, голова Карпатського Союзу Америки.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 14-го січня 1995 р. відійшов у вічність, скінчивши 77 років свого трудолюбивого життя

бл. п. МИХАЙЛО СТОЦЬКО

Залишив горем прибитих: дорогу дружину — АННУ сина — МИХАЙЛА і синову ТЕРЕЗУ та — МИХАСИКА і двоох внучків — КАТРУСЮ брата — МАТВІЯ з родиною сестру — КАТЕРИНУ з родиною та ближчу і дальшу родину в Україні і в ЗСА

З ініціативи Окружної управи Союзу Українок Америки південного Нью Йорку і при співучасті 34-го і 99-го Відділів СУА відзначено Рік Родини. Починаючи з цього дади: генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй і Президія Світового Конгресу Українців, проголосивши рік 1994 Роком Родини.

Наше свято було задумане для піднесення ролі родини в українській нації, а також для почуття родинності в громаді. До участі були запрошені: садочок, Школа Українознавства і жіночий хор при 99-му Відділі СУА у Ватервлі, який підіспіли своїми голосами членкині 34-го Відділу СУА з Коговз, під диригентурою Ярослава Кушніра. Це свято Української Родини відбулося дуже вчисті в неділю, 13-го листопада 1994 року, в залі Українського Народного Дому у Ватервлі. Святкування попередили Свята Літургія і Молебень в наміренні і скріпленні українських родин, які відправили о. Едвард Чудак, парох української католицької церкви св. Миколая у Ватервлі. Після відправи Молебня всі присутні громадою перейшли до залу Українського Клубу. Сцену відповідно до теми святкування прибрали Оріс і Іван Калка.

Програму відкрила мгр Наталка Кушнір-Верзол, голова 99-го Відділу СУА. Отець Е. Чудак започаткував її молитвою, а хор відспівав „Богородице діво“, муз. М. Федорів.

В програмі перші виступали садочок 99-го Відділу і перша класа школи українознавства Олбанської Округи, виконуючи вірш

Округа південного Нью Йорку СУА відсвяткувала Рік Родини

„Наш тато“ та пісню „Оцей палчик“, яких підготували вчителька Діана Пасінелла і Галина Логан.

Доповідь українською мовою п. з. „Українська родина — підстава існування українського народу“ прочитала Зеновія Білас, Культурно-освітній референтка Окружної управи СУА південного Нью Йорку і членка 34-го Відділу СУА. З. Білас у своїй доповіді підкреслила, що родина є найважливішою підставою клітини в національному організмі. Від цієї клітини залежить здоров'я, сила і майбутність кожного народу. Коли родина здорова духовно та скріплена на високих засадах моралі й етики, тоді напевно кожне суспільство матиме світлу майбутність. Родинний дім — це перша і найважливіша школа життя дитини. Родина — це скарб народу, вона все буди і буде ядром людської спільноти. Підставою складником родини є респект, взаємна пошана, вірність і взаємна любов поміж її членами, любов до Бога, Церкви і народу. З. Білас закінчила свою надзвичайно глибоку змістовну доповідь такими словами: „В цей Світовий Рік Родини запам'ятаймо собі, що українська родина — наша майбутність. Українська національна субстанція може бути збережена тільки через українську родину, яка свідомо своєю релігійною і національною належністю, коли зуміє мудро сполучити громадську працю з інтересами родини, коли триматиме високо прапор

живуть. Ця доповідь дуже відповідала публіці, яка складалась в більшості з молодих батьків.

По доповіді, учні 7-ої класи гарно віддеклямували вірш „Ходить гарбуз по горі“... кожний з декламаторів тримав перед собою великий картон, на якому були намальовані гарбуз, диня, огірок і т. д., вся родина гарбузова. Далше учні 7-ої класи віддеклямували вірш „Як дощик скрипочці допомагає на тлі гри на скрипці“. Учні Школи Українознавства Олбанської Округи, якої директором є д-р Юрій Гела, були гарно підготовані своїми вчителями, а це: мгр Ірена Мирон, мгр Діана Барон і Християн Спак, колишній учень тієї ж школи.

По виступі учнів Школи Українознавства ще раз виступив хор з двома піснями: „Мати синові“ і „Степом, степом“. Ці дві пісні хор виконав з великим чуттям та пережиттям кожної фрази пісні.

Дуже гарно реперезентував себе хор, у барвистих довгих спідницях і вишиваних блузках, який в трьох виступах дуже гарно виконав пісні, за що належить признання і вдячність диригентів Ярославів Кушнірів.

Доля Кушнір, голова Окружної управи СУА південного Нью Йорку, відкрила свято подякою всім виконавцям програми та всім присутнім, що прийшли відзначити Рік Родини.

На закінчення хор і присутні бравурно відспівали пісню „Де згода в сімействі“ — муз. М. Лисенка.

Тут слушно згадати, що це свято підготували молодші членки обох відділів разом з колишньою головою Окружної управи Наталкою Кушнір-Верзол, за що належить їм велике признання.

Присутня

Відзначено 30-річчя смерті полк. А. Мельника

Коли громада відчуває потребу відзначення роковин великих людей своєї нації, це свідчить про її живучість і спроможність причинитись до здійснення її твердження в житті тих ідеалів, для яких ті великі особистості жили і діяли. Міг би хтось сказати, що нечисленні вже ряди давньої громади, яка винесла із пограбованої і окупованої рідної землі ті невмирущі ідеали у своїх зболілих серцях, а обов'язки супроти України на струджених плечах...

Та все ж 11-го грудня 1994 р. філадельфійська громада, хоч і не численно, через безліч імпрез у той же час, прийшла до УОКЦентру відзначити пам'ять полк. Андрія Мельника. Це відзначення влаштувала Центральна Управа ОДВ та 12-й Відділ ОДВ ім. сот. Юліана Головицького. Співпрацював з ОДВ Український Золотий Хрест.

На зібраних у залі дивився, наче живий, полк. А. Мельник із портрету створеного покійним артистом-малюром й графіком Михайлом Михалевичем: мудрість, доброта й шляхетність людини зясла у очах у сумовитому усміху уст незабутнього полковника.

Імпрезу відкрив інж. Володимир Зуляк, голова ОДВ, змістовним словом про полк. А. Мельника і передав ведення секретарі Н. Пазуляк. Із словом про полк. Мельника виступив запрошений гість із Фльориди мгр Атанас Кобрин, відомий громадський діяч і близький до родини полковника. У короткій змістовній доповіді він навісвітлив життєвий шлях Андрія Мельника: це людина не міцного здоров'я зате сильного духа, глибокої принциповості і твердості рішень. І саме ці властивості характеру дали йому змогу пройти нелегкий, повен випробувань шлях із цим революційного тризуба в руках. Шлях із невеликого села Волі Якубової до штурму в боях січових стрільців, через московський полон до державної вже боротьби в рядах Армії УНР, і далі у післявоєнні змагання українського підпілля, до найвищих ешалонів політики аж до хвилини смерті у далекому від України, та все ж європейськом місті Люксембурзі.

Прелегент подав стислі інформації про етапи діяльності полк. А. Мельника. За Українських Визвольних

Змагань був він на високих позиціях: начальник Булави Загогу і Осадного Корпусу Січових Стрільців і комендант Дивізії після того, як був ще у 1914 році співтворцем формації Січових Стрільців учасником боїв у ранзі сотника під Маківкою й інших боях. Вже як полковник Армії УНР був призначений Головним Отаманом Симоном Петлюрою в 1919 р., начальником Штабу Дійової Армії УНР. Згодом, після короткого польського полону, виши студії в Празі, диплом інженера лісництва, а тоді повернення в Галичину, діяльність в рядах Української Військової Організації (УВО), очоленої полковником Є. Коновальцем, арешт і засуд, ув'язнення в Бригидках, а згодом пост крайового команданта УВО. Близька співпраця з полк. Є. Коновальцем як провідником ОУН після Конгресу 1929 року, а після трагічної смерті полк. Є. Коновальця в 1938 р. голова Проводу ОУН, офіційно вибраний на цей пост під час ВЗУН у Римі 1939 року, а в 1947 році переобраний на досмертне головуство ПУН. Полк. А. Мельник був ініціатором і ентузіастом створення СК-ВУ, починаючи від 1959 року. Як у калейдоскопі промайнуло життя цієї великої людини — у розповіді мгра А. Кобрини.

Вокальна програма була в руках баритона з Київської Опери Ярослава Гнатюка, який виконав з глибоким відчуттям і власною інтерпретацією ряд пісень під акомпаньямент своєї дружини Світлани, концертної піаністки, прозвучали твори: „Степ“, лірика Черняхівського, музика Яр. Степового, „Бандуристе-орле сизий“, „Чуєш, брате мій“, слова Богдана Лепкого, „Чого мені тяжко?“ слова Т. Шевченка, муз. М. Лисенка, „Моя стежина“, слова Андрія Малишка, музика Платона Майбороди, та „Моя Україно“, слова Михайла Ткача.

Поміж вокальними точками був високомистецький виступ акторки Володимири Кавки, яка глибоко зворушила присутніх рецитациєю поеми Ганни Черчін, присвяченої полк. А. Мельникові. „І знову линує журавлі“, Після останньої вокальної точки відспівано український славень „Ше не вмерла Україна“.

Н. Н.

Пластуни шанують народні звичаї

Нью Йорк М. М. — Тут 8-го січня пластуни з усіх „уладів“ (новатка, юнацтва, старшого пластуства і сеніорату), батьки й приятелі пластової молоді зібралися, щоб засвітити різдвяну свічку, яка об'єднує пластунів з українцями всього світу, а зокрема на рідних землях.

Свято відкрито пластовим гимном. Бунчужний свята, ст. пл. Адам Гапій, викликав двох новаків, Дарка Федаша і Романа Ганкевича, а братчик ст. пл. Валонь Літепо іменував їх „орлятами“ за зложення третьої новацької проби та звітний їх з новацтва. Описав зв'язковий пл. сен. Борис Гайда прийняв їх до 3-го пл. куреня ім. І. Мазепи. Станіслав пл. сен. Володимир Корнага, в своєму слові склав святочні побажання всім присутнім, а пластові браті ще й насади до дальшої праці в Пласті. Він привітав ст. пл. Дениса Угрина зі Львова і попросив його засвітити три головні свічки.

Відтак виступила ст. пл. Адрияна Качарай та продеклямувала монтаж „Пластова Свічка“. Одночасно новак і новачки грали на сцені святочний вертеп — народження Ісуса Христа у Вифлеємі, а пластуни із гістими відповідно до змісту співали колядки. У виставі брали участь: Лідуса Мулик — Марія, Адриян Рибак — Йосиф, Адриян і Віктор Подпирки — пастушки, Іванчик Кіналь, Олесь Касович і Павлусь Мулик — три царі, а Роксолана Кобзар — зоря.

На закінчення вистави присутні засвітили свічки, передаючи один одному вогонь з трьох головних свічок: перша свічка символізувала дітей в Україні, друга — українських дітей в цілому світі, а третя — пластову родину.

При мерехтливому вогнику свічок всі присутні співали „Бог Предвчний народився...“. Опісля члени Пластпрату гостили всіх присутніх смачною, яку приготувала Лариса Магун-Гурин, а голова Пластпрату, пл. сен. Володимир Гнатківська, запрошувала всіх на перекуску. Після цих

святкувань групи пластунів пішли колядувати. (Пластуни будуть ходити з колядою аж до 22 січня).

Кожного року зимові святкування в Пластовій Станції починаються довго очікуваним приходом святого Миколая. В Нью Йорку новак і новачки вітали св. Миколая 17-го грудня 1994 року чудово приготованою виставою під назвою: „Миколай відвідує хату добродушків“ пл. сен. Евстахій Гойдиш. У виставі брали участь: Іванчик Кіналь — батько добродушок, Христинка Салабай — мама добродушок, Оленка Кебало і Адриян Рибак — діти добродушків, Лариса Возняк, Тана Кузьмович і Наталка Халатун — ангелики, Данило Бугеза, Ромко Ганкевич, Олесь Касович і Адриян Подпирка — чортки.

Св. Миколай привітав і обдарував всіх чемних пластунів і пластунок дарунками. Свято відбулося дуже урочисто, були й батьки та приятелі молоді. Одночасно юначки приготували смачний буфет. Курін „Верховинки“ мав кіоск з книжками для молоді, а Пластовий Відділ ч. 450 УНС реклямував та заохочував батьків вписувати своїх дітей в члени Українського Народного Союзу та роздавав дітям журнал „Веселка“.

Цей святковий зимовий сезон закінчиться в неділю, 5-го лютого, традиційною сеніорською ялинкою, що завжди має дуже цікаву й веселу програму.

* ПОСЛУГИ *

Roxolana Int'l Trade
79c Lb
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel: (201) 763-8778
Існують певні обмеження

MARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

СВЕТЕРИ, ВОВНЯНІ УСУТКИ, вишвані жіночі блузочки, виш. обриси, подушки і т. п., кераміка, різьба в Армі — ДЕШЕВО

* ДО ВІНАЙМУ *

ДО ВІНАЙМУ
NORTH PORT, FL.
Кондомініум, 3-й поверх в комплексі ім. св. Андрія від січня 1995 р.
© Тел.: (813) 426-0425

* НА ПРОДАЖ *

ПРОДАЄТЬСЯ КВАРТИРА
у Львові, три кімнати, в гарній ділянці, постійно є вода.
Тел.: (718) 873-2315
(після 8-ої вечора)

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО - директор Родини ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тіліних Останків з різних країв світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
NEW J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

УВАГА! УВАГА!

Шановні брати і сестри!

Українське бюро працевлаштування

„ЕВЕРЕСТ“

пропонує поміч новоприбулим!

1. Широкий вибір роботи для жінок і чоловіків.
2. Запрошення (USA, Canada) за гарантією приїзду.
3. Студентські і бізнесові викиаки.
4. Пачки на Україну \$-1. Доставка додому.

За довідками звертатися:
до Володимира або Богдана
(718) 232-3962; (718) 232-5708
1810 76th Street
Brooklyn, N.Y. 11214
“B” — train — 79 Street

Маємо на складі
новий чудовий кольоровий альбом
виданій

Світовою Федерацією Українських
Жіночих Організацій

„Український народний одяг“

двомовне українсько-англійське видання

Редактори: **Петро ОДАРЧЕНКО** і **Галина ЦАРНИК**
Торонто-Філадельфія, 1992, з друкарні Мирона Бабюка
„Прінтинг Методс Інк.“, Rochester, стор. 311. Великий формат, тверда оправа, ціна 47.00 дол.
Можна набувати у книгарні Свободи
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

В книзі, праця над якою тривала понад п'ять років, показано мистецьку творчість українського народу, частиною якої є народний одяг. Народний одяг поступово цілком зникає, а з ним і народні назви частин одягу, тому так важливо, щоб їх затримати. В книзі, яка поділена за областями України, є подані зразки одягу, притаманні даним областям і долучено словник народних назв частин одягу.

ПРИЙМЕМО на ПРАЦЮ

до
АДМІНІСТРАЦІЇ „СВБОДИ“

особу із знанням української і англійської мов.

Медичне забезпечення, пенсійний план і інші
бенефіти. Платня після умови.
Проситься вислати резюме до:

“SVOBODA”

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237,

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ

про оголошення у „Свободі“
й „Українському Тижневику“
(The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнено поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до **МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ**, керівника Відділу оголошень.
Адміністрація „Свободи“

Маємо на складі
нову чудову збірку поезій
ЛЕОНІДА ФЕДУРУКА
„Липнева моя Україна“
З напутніми словами Л. Танюка, І. Драча та П. Осадчука
Художнє оформлення **МИКОЛИ ПІШКИ**
Київ, видавництво „Веселка“, 1993, видання автора, стор. 142. Тверда оправа, ціна 7.00 дол. з пересилкою
Можна набувати у книгарні Свободи
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.
Як каже у вступному слові Петро Осадчук, поет і зас-тупник керівника пресової служби у Верховній Раді, у своїй тонкій і ніжній ліриці, буде свій світ добра і краси. „Рядки градики, Слова-грудки, Розпуш, засій, Слізьми пол-ли, Зігрий теплом, Зійдуть добром“.

3 ВОСКОМ
СКОРИШЕ
1994

МАРІЯ ПЕКЛЯК член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність“ у Філадельфії, Па. померла 3-го серпня 1994 року на 79-му році життя. Нар. 1915 року в селі Теплиці, Ярослав, Зах. Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку дочку Стефанію з родиною і сина Ярослава і Романа з родинами, 8 внуків та близьку і дальшу родину в Америці і в Україні. Похорон відбувся 8-го серпня 1994 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейзі у Філадельфії, Па.
Вічна їй Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ГАЛИНА РІЖОК член УНС Відд. 471-го Т-ва ім. ген. Т. Чупринки в Монреалі, Канада померла 23-го серпня 1994 року на 88-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС стала 1964 року. Залишила у смутку дочку Дарію з чоловіком Володимиром Білоусом, сина Євгена з дружиною Марією і синами Степаном і Тарасом та близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 26-го серпня 1994 року на цвинтарі Кот де Неж в Монреалі, Канада.
Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ІВАН ПОПЕЛЬ член УНС Відд. 414-го Т-ва ім. през. А. Волошина в Нью Гейвені, Конн. помер 27-го липня 1994 року на 86-му році життя. Нар. 25-го листопада 1907 р. в селі Медуза, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку двох синів Ярослава і Романа з жінками і дочку Ірену з родиною. Похорон відбувся 29-го липня 1994 року на цвинтарі св. Духа в Норт Гейвені, Конн.
Вічна йому Пам'ять!

Іван Телюк, секр.

ЕВГЕНІЯ КОЛЦЬО член УНС Відд. 437-го Т-ва „Самопоміч“ в Рочестері, Н.Й. померла 21-го липня 1994 року на 87-му році життя. Нар. 1907 року в місті Бучач, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина Нестора з дружиною Мгдою, дочку Лесю Матійцю з чоловіком Петром, брата Володимира з родиною в Україні, внуків Ксено, Богдана і Ніну, та ближчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 25-го липня 1994 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.
Вічна їй Пам'ять!

Лідія Хом'як, секр.

ТЕОДОР МАЙКУТ член УНС Відд. 374-го Т-ва ім. М. Грушевського в Бостоні, Масс. помер 2-го квітня 1994 року на 77-му році життя. Нар. 1916 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Юстину, чотирьох синів Володимира, Романа, Ярему, Теодора і дев'ять внуків. Похорон відбувся 5-го квітня 1994 року на цвинтарі св. Йосифа у Вест Роксбірі, Масс.
Вічна йому Пам'ять!

В. Гетьманський, секр.

АНДРІЙ СЛИЖ (доктор-дентист) член УНС Відд. 214-го Т-ва УСВТ „Чорноморська Січ“ в Нью-Йорку, Н.Дж. помер 12-го серпня 1994 року на 37-му році життя. Нар. 1957 року в Нью Джерсі. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Шері і доню Сасю, батьків Ірину і д-ра Романа Сліжа, сестер Софію Брутен з мужем Кеннетом, Надію Сліж, брата Марка з дружиною Еллен і синами Андрієм і Данилом, дальшу родину в ЗСА і в Україні та численних друзів.
Вічна йому Пам'ять!

О. Твардовський, секр.